

DECIZIA NR.66
din 2006.

Directia generală a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizată de catre Direcția Controlului Fiscal Braşov privind soluționarea contestației depuse de catre SC. X SRL.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Braşov în Raportul de inspecție fiscală nr. /06.02.2006 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr.

Suma contestată se compune din:

- impozit pe profit ;
- majorare de întârziere aferentă impozitului pe profit;
- dobânda aferentă impozitului pe profit ;
- penalități aferente impozit pe profit ;
- reprezentând TVA de plată;
- majorare de întârziere aferente TVA ;
- dobânda aferentă TVA ;
- penalități aferente TVA;

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art 177 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată.

Considerând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175, 176, 177 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, D.G.F.P.Braşov este investită să soluționeze contestația.

I SC.X SRL contestă măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F.Braşov prin Raportul de inspecție fiscală nr. /06.02.2006 și prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. /08.02.2006 privind reprezentând TVA, impozit pe profit , majorări de întârziere, dobânzi și penalități aferente , motivând următoarele :

Petenta consideră că nu a încălcat prevederile art 6 din H.G. 831/1997 invocată de organele de control întrucât cumpărarea mărfurilor din Complexul Europa a fost făcută de fiecare dată pe bază de factură fiscală emisă de către furnizor, facturile respective au fost înregistrate în contabilitate, marfa a fost recepționată întocmindu-se NIR, și a fost înregistrată în gestiune.

Contestatoarea susține că este cumpărător de bună - credință, a respectat dispozițiile legale solicitând furnizorului facturi fiscale în original, completate cu toate datele cerute de formular.

De asemenea menționează că nu a procurat și nu a folosit formulare tipizate din alte surse decât cele legale , aceste formulare au fost cumpărate , utilizate , completate de furnizorul de mărfuri și consideră fapta interzisă furnizorului și nu beneficiarului mărfurilor înscrise în factura de aprovizionare.

Petenta precizează că marfa cumpărată a fost înregistrată în contabilitate, veniturile au fost evidențiate în conturile corespunzătoare de venituri , s-au calculat toate obligațiile

fiscale aferente și consideră că la baza înregistrărilor au stat documente justificative legale. iar prin aceste operațiuni nu s-au creat prejudicii bugetului de stat întrucât toate obligațiile fiscale aferente veniturilor obținute au fost corect și legal constituite și achitate în termenul legal.

Contestatoarea consideră că a respectat întocmai dispozițiile art. 25 lit b) din O.G nr3/1992 republicată, pct 10.5 din H.G nr. 512/1998, art 19 lit b) din O.G. nr. 17/200; pct.10.12 din H.G. 401/2003 și art 62 pct. 1 din H.G. 598/2002 referitoare la TVA întrucât mărfurile cumpărate au fost însoțite de factură fiscală "în original", care a stat la baza înregistrării în contabilitate a TVA deductibilă. Bunurile au devenit proprietatea cumpărătoarei, acestea fiind destinate nevoilor firmei fiind cumărate în scopul revânzării, obiectul de activitate al societății fiind comerț en- detail.

Petenta afirmă că în momentul cumpărării bunurilor nu a avut posibilitatea legală de a verifica pe furnizor pentru a stabili dacă acesta este legal înregistrat, dacă facturile pe care le emite pentru marfa vândută au fost înregistrate pe numele său sau pe numele altei societăți comerciale ori instituții publice și consideră că furnizorul poartă răspunderea pentru emiterea unei facturi care nu a fost înregistrată în evidențele M.F.P. sau a fost înregistrată pe numele altei societăți comerciale.

Referitor la impozitul pe profit, petenta nu este de acord cu măsura excluderii de la deductibilitate a cheltuielilor privind costul mărfii în condițiile în care operațiunile patrimoniale au fost înregistrate în evidența contabilă și asupra lor au fost calculate obligațiile fiscale.

Având în vedere faptul că debitul stabilit este urmare a unei cereri făcută de organul de cercetare penală, contestatoarea consideră că sunt aplicabile prevederile art. 107 alin (3) coroborat cu art. 106 din Codul de procedură fiscală și solicită ca în cazul aplicării art. 184 alin (2) și art 185(2), respectiv în cazul în care se dispune suspendarea procedurii administrative, organul de soluționare a contestațiilor să suspende executarea actului administrativ până la soluționarea contestației.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. /06.02.2006 și Decizia de impunere nr. /08.02.2006, organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov au stabilit în sarcina petentei TVA de plată, majorări de întârziere, dobânzi aferente TVA, penalități aferente TVA, impozit pe profit, majorări de întârziere, dobânzi aferente și penalități aferente impozitului pe profit.

Inspecția fiscală parțială s-a efectuat ca urmare a adresei nr/26.03.2004 a Inspectoratului de Poliție al județului Brașov (Serviciul de investigare a fraudelor), înregistrată la DCF Brașov sub nr. /26.03.2004 și avut ca obiectiv verificarea modului de respectare a prevederilor legale care reglementează actele și faptele de comerț, legalitatea documentelor de aprovizionare și de plată cu regim special (facturilor și chitanțelor), identificate în evidența contabilă și stabilirea eventualelor obligații fiscale.

Perioada supusă verificării a fost 01.01.2000 - 30.09.2003, numai asupra documentelor puse la dispoziție de IJP Brașov.

Din verificarea documentelor puse la dispoziție de IJP Brașov s-a constatat că pentru o parte din facturile de aprovizionare ale societății, s-a primit confirmarea de la D.GFP București, DGFP Brașov, SC Diverta Media SA București și CN Imprimeria Națională că plajele de numere au fost atribuite altor agenți economici decât celor care le-au emis. Aceste documente au fost înregistrate în evidențele contabile deși în conformitate cu prevederile legale în vigoare acestea nu îndeplinesc calitatea de documente justificative.

Având în vedere constatările efectuate asupra acestor facturi fiscale, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozite și taxe datorate către bugetul de stat astfel:

A fost considerată ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, potrivit prevederilor art. 6 din H.G. nr.

831/1997 ; art. 10.12, lit b) din H.G . 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000, art. 62 alin (1) și alin (2) din H.G. nr. 598/2002 privind Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002.

Aferent TVA stabilit suplimentar , organul de inspecție fiscală , a calculat majorări de întârziere perioada 01.01.2006 - 30.01.2006, dobânzi de întârziere pentru perioada 01.01.2000- 31.12.2005 și penalități potrivit prevederilor art. 31 din OUG 17/2000 privind TVA , art. 33 din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată , art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal cheltuiala înregistrată cu marfa aprovizionată pe bază de documente ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ pentru care a stabilit suplimentar impozit pe profit potrivit art.4 din O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit republicată și art. 9 ali. (7) lit.j din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit.

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar organul de inspecție fiscală a calculat majorări de întârziere, dobânzi și penalități potrivit prevederilor art.115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată , art 24 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit.

III Având in vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării :01.01.2000 - 30.09.2003.

Cauza supusă soluționării este daca D.G.F.P.Brașov se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care verificarea parțială s-a efectuat ca urmare obiectivelor transmise prin adresa nr. /26.03.2004 a Inspectoratului de Poliție al județului Brașov, serviciul de Investigare a Fraudelor, , iar actul de control contestat a fost transmis organelor de cercetare penală.

În fapt , urmare adresei nr. /26.03.2004 a Inspectoratului de Poliție a județului Brașov , înregistrată la D.C.F. Brașov sub nr. /26.03.2004, DCF Brașov a procedat la verificarea modului de respectare a prevederilor legale care reglementează actele și faptele de comerț, legalitatea documentelor de aprovizionare și de plată cu regim special (facturilor și chitanțelor) , identificate în evidența contabilă și stabilirea eventualelor obligații fiscale SC. XSRL întocmind Raportul de inspecție fiscală nr. /06.02.2005 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr./08.02.2005 prin care stabilește în sarcina petentei impozite și taxe datorate bugetului de stat .În baza celor două documente s-a întocmit Procesul verbal din 03.02.2006 care a fost înaintat organelor de cercetare penală.

În drept art. 184 alin (1) lit . b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală precizează:

“ART. 184

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare consemnate prin raportul de inspecție fiscală nr./06.02.2005 și Decizia de impunere nr. /08.02.2005, contestate de petentă și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea depusă judecății, organul de inspecție fiscală înaintând actul de control organelor de urmărire penală.

Ca urmare, organele administrativ-jurisdicționale nu se pot pronunța pe fond înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritate de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei potrivit principiului de drept “*penalul ține în loc civilul*” respectiv art. 22 din Codul de procedură penală republicat care în legătură cu autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal, precizează următoarele:

“ART. 22

Autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal

Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organului de urmărire penală și a instanței penale, cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Având în vedere cele precizate mai sus se reține faptul că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.F.P.Brașov nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se suspendă soluționarea cauzei civile pentru suma reprezentând TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente.

În funcție de soluția pronunțată pe latură penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu cele precizate în art. 184 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, care precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. Referitor la cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal formulată de SCX SC

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P.Brașov -Biroul de soluționare a contestațiilor poate suspenda executarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. /08.02.2006, în condițiile în care societatea nu aduce argumente temeinice și documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube și nu există indoieli puternice asupra legalității actului atacat.

În fapt, prin contestația formulată petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, fără să aducă argumente și să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului."

Această prevedere legală instituie , prin excepție , posibilitatea organelor de soluționare de a dispune la cererea temeinic justificată a contestatorului și ținând seama de motivele invocate de acesta suspendarea executării actului administrativ fiscal atacat până la soluționarea contestației.

În analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executării actelor administrative fiscale atacate se impune ca societatea contestatoare să fie amenințată cu o vătămare ireparabilă sau să existe o îndoială puternică asupra legalității actelor administrative fiscale contestate..

Luând în considerare fondul cauzei care pune în discuție realitatea operațiunilor economice desfășurate de petentă, precum și faptul că aspectele de natură penală sunt stâns legate de obligațiile fiscale stabilite, organul de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța supra legalității actelor administrative atacate .

Totodată având în vedere faptul că petenta nu aduce argumente temeinice în susținerea cererii de suspendarea executării deciziei de impunere și nici nu depune documente doveditoare din care să rezulte iminența producerii unei pagube , ținând cont de prevederile legale menționate urmează ca solicitarea petentei pentru acest capăt de cerere să fie respinsă ca **neargumentată**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.184 și art.186 alin (4) din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

1.Suspendarea soluționării cauzei referitoare la suma reprezentând TVA, impozit pe profit , majorări de întârziere , dobânzi și penalități aferente stabilite prin Decizia de impunere nr. /08.02.2006 , până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

2. Respingerea contestației cu privire la suspendarea actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, ca neargumentată

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.